

4. BESLISSING AMBTSDRAGERVERKIEZING (4)

De heer C. Barnhoorn (Bestevaerweg 45) die tot ouderling benoemd was in de vacature ouderling P. Barnhoorn heeft zijn verkiezing tot ouderling mogen aanvaarden. We zijn dankbaar dat de aanstaande lege plaats mag worden vervuld en dat het ambtelijk werk in het midden van onze wijkgemeente zijn voortgang mag hebben. Moge dhr. C. Barnhoorn die al vele jaren in onze wijkgemeente dienen mocht als bezoekerbroeder in het ambt van ouderling veel arme zondaren aantreffen en voor hen gesteld worden tot rijke zegen. De Heere gebiede Zijn onmisbare zegen over de beslissing die genomen is voor het Aangezicht Gods. We wensen dhr. C. Barnhoorn vrede in zijn hart. Israëls God geve hem sterkte en kracht in zijn ambtsbediening. Met Hem is nooit iemand beschaamd uitgekomen.

Eventuele bezwaren tegen belijdenis en wandel van de heer C. Barnhoorn -zo deze mochten bestaan- kunnen tot en met uiterlijk D.V. vrijdag 6 april schriftelijk, gemotiveerd en ondertekend worden ingediend bij de scriba van de kerkenraad, ouderling C.H. Jonker, per adres Duinroosstraat 20 te Katwijk aan Zee. We hopen u spoedig te kunnen melden wanneer de bevestiging in het ambt zal plaatsvinden.

5. LIDMATENKRING 12 APRIL NAAR D.V. 1 MEI

De lidmatenkring die gepland was voor 12 april aanstaande is verschoven naar Deo Volente dinsdag 1 mei. Dit is gebeurd in verband met verhindering van de spreker (ds. K. Veldman) op eerstgenoemde datum. We rekenen op uw begrip.

6. HERMANUS VAN DEN HOVEN BEKEERD

Hermanus van den Hoven leefde van 1845 tot 1931

Graag geven we u iets door uit het leven van Gods volk zoals het in vroeger dagen tot de Heere is bekeerd. We doen dat in de wetenschap dat God in onze tijd niet anders bekeert dan voorheen. De Heere make ons jaloers op Zijn volk. Hetgeen u hier geschreven vindt, komt uit *Zoete banden die mij binden*, Uit het gezelschapsleven in de Alblasserwaard (H. Natzijs en H.J. van Dijk, 1995, uitgegeven bij Den Hertog B.V., Houten). Kleine taalkundige aanpassingen zijn van mijn hand.

Hermanus van den Hoven werd op 8 oktober 1845 te Groot-Ammers geboren. Zijn ouders waren Aart van den Hoven en Hilligje Nobel. Hermanus van den Hoven is gehuwd geweest met Jacoba van Baren, geboren op 20 juni 1839. Zij is in 1913 overleden.

BEKERING

In 1931 schreef Hermanus van den Hoven aan een vriend en vriendin in het kort zijn bekeringsweg. 'Ik ben geboren in 1845. Nu ben ik dus 85 jaar. Ik werd geboren uit ouders die God niet kenden noch vreesden, levende in hetgeen wat de natuur oplevert. We hadden niet eens een Bijbel in huis. Mijn ouders konden trouwens ook niet lezen. Zo zijn wij als kinderen met ons achten opgegroeid. Niet één van hen heeft schoolgegaan. 't Was toen ook een arme tijd en we moesten al vroeg meewerken om door de tijd te kunnen komen. Als jongen had ik al een ontwaakte consciëntie en droeg ik een gevoel om dat ik diep ongelukkig was terwijl ik de Heere niet kende. Uit dat gevoel van mijn ongeluk ging ik veel in het verborgen. Daar riep ik dan tot een onbekende God. Dienaangaande was ik zo onkundig en niets wijzer dan de redeloze dieren. Daarin heb ik lang getobd totdat ik twaalf jaar oud was. Toen ontmoette ik een bekeerde man die mij vroeg hoe het er bijstond waarop ik tegen die man klaagde dat ik enkel duisternis was. Die man merkte toen meer op dan ik wist. Hij zei dat de Heere tot Mozes gezegd had dat Hij ook in de donkerheid woonde. O lieve vriend, dat gaf hoop in mijn ziel en het gaf mij een aangebonden leven. De eerste ontsluiting die ik kreeg, was: *Het*

bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde. Toen kreeg ik andere werkzaamheden om in de kennismaking gebracht te mogen worden wie Gods Zoon was.

Hoe meer ik daaronder biddend was, hoe groter dat de breuk ontdekt werd tussen God en mijn ziel. Daar ik vooruit wilde, ging ik achteruit. De ongerechtigheid was vermenigvuldigd en het zalig worden onmogelijk. Ik ben toen in mijn moedeloosheid weggelopen en ik heb drie dagen en twee nachten in het veld doorgebracht waar geen mens te bekennen was. De derde nacht zou ik daar ook weer blijven maar toen het avond was, werd ik onder mijn schuld gebracht met deze waarheid: *Gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens velen tot zondaars gesteld zijn.* Toen werd mij bekendgemaakt mijn erfen dadelijke schuld en kreeg ik Gods recht toe te vallen. Als Hij daar de afgrond had geopend zoals voor een Korach, Dathan en Abiram, dan was Gods doen Majesteit geweest en waar ik mijn ondergang eigende, kwamen deze woorden in mijn gemoed: *Alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén velen tot rechtvaardigen gesteld worden.*

Toen heeft de Vader Zijn Zoon in mij geopenbaard en die liefde ontsloot zoveel vrucht in mijn ziel dat ik geloofde dat ik eeuwig gelukkig was. Daarop behaagde het de Heere om te ontsluiten dat wat ik in Adam verloren had, ik dat in de Zone Gods weer hersteld kreeg Die door Zijn lijdelijke gehoorzaamheid aan Zijns Vaders recht voldaan heeft. Ik was toen zo wonderlijk gesteld en genoot zoveel vrucht in de tweede Persoon dat het oudste volk mij aannam als een vrijgemaakt mens. Hierin heeft de Heere mij verder geoefend en verder geleid om in een nadere kennis te komen. Ik was toen ongeveer achttien jaar oud en ik werd een voorganger voor het volk. Ik was net zo gesteld als die mens die Jezus genezen had toen Jezus tot hem zei: *zegt het niemand doch wat deed hij?* Hij vertelde het des te meer. Daarin heb ik enige jaren geleefd waarop de Heere mij is voorgekomen met deze woorden: *Ik zal voorts niet veel meer met u spreken.* De Heere ging toen in tegenheden met mij handelen opdat ik voorbereid zou worden voor het stuk van de rechtvaardigmaking alhoewel ik dit niet wist.

Het was zo vreselijk aangelopen dat ik in die vorige tijd tweemaal in de wanhoop ben geweest met water en strop. O, wat is toch de mens. De Heere zegt: *Ik zal de blinden leiden door den weg dien zij niet gekend hebben.* 't Is een verborgenheid die op deze school geleerd wordt. Daar is tegenspoed en voorspoed. Al hetgeen ik genoten had, was weggesloten. Ik riep uit de benauwdheid mijns harten tot God en Hij hoorde mij. Daarop kreeg ik deze woorden: *Hij neemt het eerste weg om het tweede te stellen.* Daarin bleef ik enige weken verkeren. Toen ben ik in de vierschaar betrokken en zo voor het gericht. Ik zag de Rechter op Zijn rechterstoel en mijzelf als een gedaagde door erf- en dadelijke schuld als een afgesneden mens buiten God onder mijn doodvonnis. Toen ik mijn vonnis kreeg te eigenen, kwam de tweede Persoon Die Zichzelf in mij geopenbaard had als een lijdelijke Borg voor de Vader en Hij toonde Zijn wonden aan de Vader waarop de Rechter mij vrijspak van schuld en straf door de voldoening van de Borg. Mijn schuld is daar weggenomen en die schuld is nooit meer teruggeweest. Het graf van Mozes kon niet meer gevonden worden. De Zone Gods nam mij op in Zijn verlossende liefde en het was net of ik zo ten hemel voer.

7. MATTHIAS WEYBEL EN PASTOOR NICOLAUS

(Weergegeven met eigen woorden uit: Zevenderlei gezicht in het lijden en sterven van Jezus Christus (Ds. Franciscus Ridderus, 1673) Matthias Weybel was in 1525 pastoor in Duitsland. Hij was een godzalig en geleerd man die openlijk predikte tegen het pausdom en tegen het kwade leven der geestelijken. Hij werd door zijn koster verraden. Hij zat in zijn huis en sprak met

DJK – commentaar: Dit stukje werd onlangs door ds. A. Vlietstra geplaatst in de Hersteld Hervormde nieuwsbrief van Katwijk aan zee. Het stukje is wellicht genomen uit het boek ‘Zoete banden die mij binden...’, waarin het volledig verhaal van Hermanus Van der Hoven in staat. Toen ik dit zo eens met aandacht las, dacht ik: het lijkt wel of Gods volk drie keer gerechtvaardigd moet worden om straks eenmaal zalig af te kunnen reizen. Het gaat mij er beslist niet om dat ik iets af wens te doen van de doorleefde bevinding van deze godzalige voorganger. Laat dat duidelijk zijn! Het gaat mij erom dat deze man zijn bekering heeft omschreven vanuit de standenleer der afgescheiden kerken en deze vanuit de Romeinenbrief heeft getracht te staven. Daarnaast vindt ik het van grote nalatigheid getuigen dat ds. Vlietstra hierbij geen enkele kanttekening heeft geplaatst. Het punt is dat mensen zich met dit soort schrijfsels gaan meten, en meestentijds vergeten wat er in der rechtvaardigingsleer der apostelen geschreven staat. Want, net als alle andere verkorenen Gods is deze Hermanus als een goddeloze slechts eenmaal gerechtvaardigd door de weg van Gods heilige recht, uit vrije genade om niet. Daar ging Christus in zijn plaats staan voor God, waar hij zijn bestaan voor God verloren had. Wanneer dit precies was, laat ik even in het midden. Maar wanneer Hermanus (halverwege tweede kolom rechts) schrijft: “Toen heeft de Vader Zijn Zoon in mij geopenbaard en die liefde ontsloot zoveel vrucht in mijn ziel dat ik geloofde dat ik eeuwig gelukkig was...” Dan was hier zijn ziel gered, en waren hier zijn zonden om Christus Jezus wille vergeven. Het is mogelijk dat hij in zijn redeneren en schrijven de (geestelijke) instelling van het pascha verward met de viering van het pascha, ofwel het smaken heeft verward met het eten van het Meerdere Paaslam Jezus Christus. U moet namelijk weten dat men eertijds in gezelschapsleven met een ‘openbaring van Christus’ bedoelde te zeggen, namelijk, een mogelijk gezien te hebben door Wien en door welke Weg nog zalig te kunnen worden. Dit is geen zalig zien, maar een zien vanuit het diensthuis der zonden. Wat een verwarring allerwege toch! Maar Hermanus Van der Hoven spreekt hier toch duidelijk van een openbaring van Christus door God de Vader, waar Gods Woord van zegt dat niemand tot Hem komen kan tenzij de Vader Die Hem gezonden heeft hem trekken, en Christus zal die verloren zondaar dan opwekken ten uiterste dage, Joh. 6:44.

Lees hier dan wat Gods Woord opmerkt in verband met een openbaring van Jezus Christus, en sla de kanttekeningen van onze Statenvertalers er dan nog eens op na. Dan leest u duidelijk dat zulk een openbaring altijd gepaard gaat met de vergeving der zonden. Luther zei derhalve: het waar geschonken geloof in Jezus Christus...is de vrijspraak van God de Vader, toegepast door de verworven Geest van Christus, ook wel genoemd de Geest der aanneming tot kinderen (Gal. 4:4-7, Rom. 8:9-16).

De HEERE heeft Zijn heil bekend gemaakt; Hij heeft Zijn gerechtigheid geopenbaard voor de ogen der heidenen, Psalm 98 vers 2 (met kanttek. 1 en 2)

Alzo zegt de HEERE: Bewaart het recht,¹⁾ en doet gerechtigheid;²⁾ want³⁾ Mijn heil⁴⁾ is nabij om te komen, en Mijn gerechtigheid⁵⁾ om geopenbaard te worden, Jes. 56 vers 1.

In diezelfde tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt,³²⁾ en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard.³³⁾ Ja, Vader! Want alzo is geweest het welbehagen voor U.³⁴⁾ Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader; en niemand kent den Zoon dan de Vader, noch iemand kent den Vader dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren.³⁵⁾ Matth. 11 vers 25-27.

En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus¹³⁾, de Zoon des levenden Gods. En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona! want vlees en bloed heeft u [dat] niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is, Matth. 16 vers 17.

Te dier ure verheugde Zich Jezus in den geest, en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde; dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard; ja, Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U, Lukas 10 vers 21.

Dit beginsel der tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galilea, en heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in Hem.¹⁴⁾, Joh. 2 vers 11.

Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders, maar [dit is geschied], opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden, Joh. 9 vers 3-7, ...En hij zeide: Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem.⁴⁰⁾ Joh. 9 vers 35-38.

Want de rechtvaardigheid Gods³³⁾ wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof;³⁴⁾ gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige³⁵⁾ zal uit het geloof leven, Rom. 1 vers 17.

Maar nu is de rechtvaardigheid Gods⁴⁰⁾ geopenbaard geworden zonder de wet,⁴¹⁾ hebbende getuigenis van de wet⁴²⁾ en de profeten: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.⁴³⁾, Rom. 3 vers 21-22.

Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3 vers 23-25 met kanttek. 102-110 & (Lees hier ook Luthers commentaar op deze verzen)

Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid, Kol. 1 vers 25-27

Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen; Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie, 2 Tim. 1 vers 9-10.

Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des levens; (Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen, en verkondigen ulieden dat eeuwige Leven, Hetwelk bij den Vader was, en ons is geopenbaard), 1 Joh. 1 vers 1-2.

Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend; want God is liefde. Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden, 1 Joh. 4 vers 8-10.

Het is natuurlijk wel waar dat een kind in de genade de zaken nog niet zo zakelijk kan verklaren als een jongeling of als een vader in de genade. Maar genade is genade, geloof is geloof, en een kind heeft net zo vast en zeker in Christus mogen geloven als een vader in de genade. Alleen een vader is meer geoefend geworden, heeft dieper in het Wezen Gods mogen blikken, en is niet rijker geworden, maar wel meer verwonderd geworden. Saulus Van Tarsen preekte terstond Christus Jezus en Dien gekruist, en wilde niets anders meer weten...want het oude leven onder de wet was voor hem voorbij, ziet, het was in Zijn lieve Zaligmaker alles nieuw geworden. Maar toen kon Saulus, later Paulus, de zaken nog lang niet zo zakelijk uiteen zetten gelijk hij later op een zeer zakelijke wijze in zijn zendbrieven mocht doen. Hij moest eerst dieper onderwezen worden in zijn verlossing en zijn zinnen leren oefenen in de woorden der gerechtigheid, Hebr. 5:12-14. Dat heeft hij mogen doen in de woestijn van Arabie.

Later schrijft de apostel over de rechtvaardiging door het geloof het volgende:

Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt; En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop; En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven. (Rom. 5:1-5)

Deze rechtvaardiging herhaalt hij driemaal tot nader onderwijs, over waaruit die rechtvaardiging bestaat, ofwel, wat er in die rechtvaardiging door het geloof wezenlijk is geschiedt. Dan noemt hij drie dingen.

1. In Rom. 6 tekent hij de rechtvaardiging vanuit een geestelijke doop, waar hij in Kol. 2:12 ook van spreekt, lees hier: **Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?** Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.
2. In Rom. 7 spreekt hij van deze rechtvaardiging vanuit een geestelijk huwelijk met de eerste en Tweede Man. Lees hier: Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, also dat zij geen overspelster is, als zij eens anderen mans wordt. **Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen**, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; also dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter.
3. In Rom. 8 herhaalt hij de rechtvaardiging door het geloof ten derde male! Lees hier in vers 2 t-m 4: Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. **Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons**, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

Al hetgeen Hermanus Van der Hoven dus na die openbaring van Christus aan hem geschonken, was dus een verdieping in zijn geschonken geloofskennis. Hijzelf echter, achtte zichzelf na die openbaring van Christus nog niet gerechtvaardigd. Hoe kwam dat? Dat was wellicht vanwege dat hij zijn roeping en verkiezing niet heeft vastgemaakt vanuit de rechtvaardigingsleer der apostelen, maar vanuit de dogma's en de scholastiek van de leer die destijds door vele leraren geleerd werd. Zoals ook nu helaas nog heden ten dagen. Daarnaast is er een onderscheid tussen door een waar geloof in de vrijheid gezet worden uit vrije genade om niet, en waarlijk in de vrijheid Christi durven staan. De apostel betuigt daarvan het volgende:

O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde? Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? (Gal. 3:1-3)

Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen. (Gal. 5:1)

Hoewel Hermanus veel mocht leren, was zijn doorleefde bevinding zuiverder dan de wijze hoe hij vanuit de leer heeft omschreven. De bedoelingen waarmee hij het schreef waren beslist niet onoprecht. Maar zo zie je maar weer, dat we de leer niet mogen verbuigen naar iemands bevinding, maar we dienen de bevinding te toetsten aan het Woord Gods. En ik geloof zeker dat dit bij hem kon lijden. Helaas zijn er in onze dagen nog maar weinig wijze vaders en verstandige moeders in Israel die de kinderen in de genade in deze zaken op een zakelijke kunnen onderwijzen en geestelijk opvoeden. Ik spreek nu van deze tegenwoordige tijd! Sommigen onder hen horen zichzelf liever spreken dan dat zij anderen proberen op te luisteren en hen onder hun hoede nemen door hen nader te onderwijzen in hun zielsverlossing door het geloof in Jezus Christus, en pronken op dergelijke wijze met hun geschonken genade. Helaas spreken zij niet meer vanuit de leer van Christus en Zijn apostelen, maar vertolken hun bevindingen vanuit de dogmatiek van bepaalde kerkleraars. Daarbij komt het ook nog, dat sommige vaders in de genade hun geschonken verdieping(en) in hun geloofskennis, in hun geloofsvertrouwen en in hun geloofszekerheid, andere nog niet zo ver opgewassen kinderen Gods voorwaardelijk voorstellen. Zij stellen het niet voor dat er in God nog zoveel oneindig meer te verkrijgen is omdat er in HEM wezenlijk geen einde is, en sporen andere gelovigen niet aan om dat ook te verkrijgen, maar stellen hun geschonken zaken die zij te zien kregen aan andere klein- of zwakgelovigen voorwaardelijk voor waardoor zij hen niet aansporen tot geestelijke opwas gelijk de apostelen wel deden, maar eerder ontmoedigen, in duisternis brengen en smartelijk verdriet aandoen. Soms zonder dat ze dit van zichzelf door hebben. Wie oren heeft om te horen, die hore!

Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden. (Jes. 40:1-2)